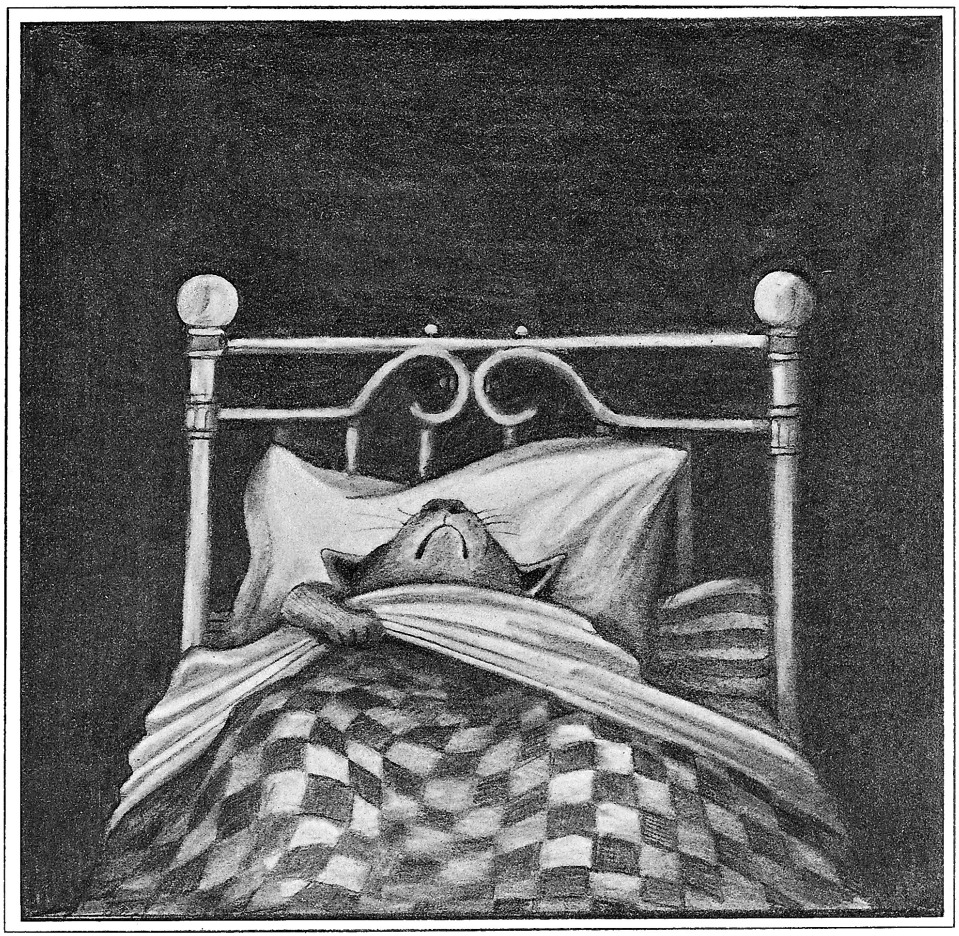

Primul capitol

E dimineața devreme.
În patul lui îmbietor și cald, Toby Gheruță e cufundat într-un somn adânc.
Visează că vânează șoareci într-o cofetărie.

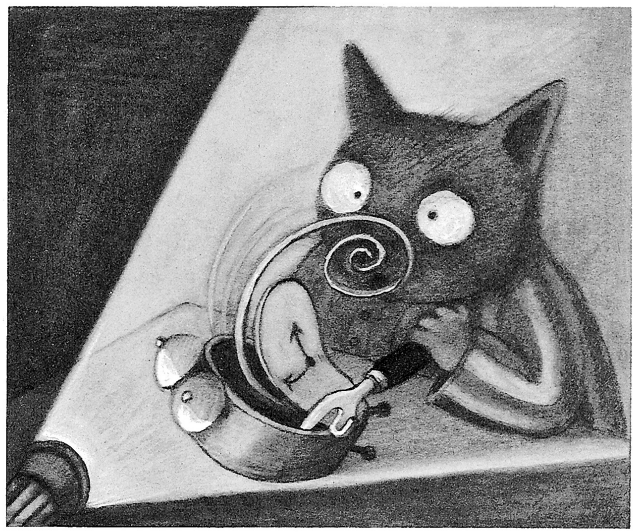

Nu i-a sunat deșteptătorul, fiindcă el cu lăbuțele lui îl dezmembrase cu o seară înainte.
A vrut să vadă cum arată secundele, minutele și orele.
„Ceasul ăsta e doldora de ele“, s-a gândit el. „Le aud cum ticăie și tăcăie. Acum vreau să știu și cum o fac.“
Așa că și-a aprins lanterna și s-a furișat până-n bucătărie, de unde a luat deschizătorul de conserve al maică-sii. A tăiat ceasul de jur împrejur cu desfăcătorul și i-a scos capacul cu o furculiță. *Zbonc!* au sărit toate arcurile afară, fix în botul lui de pisoi mort de curiozitate.

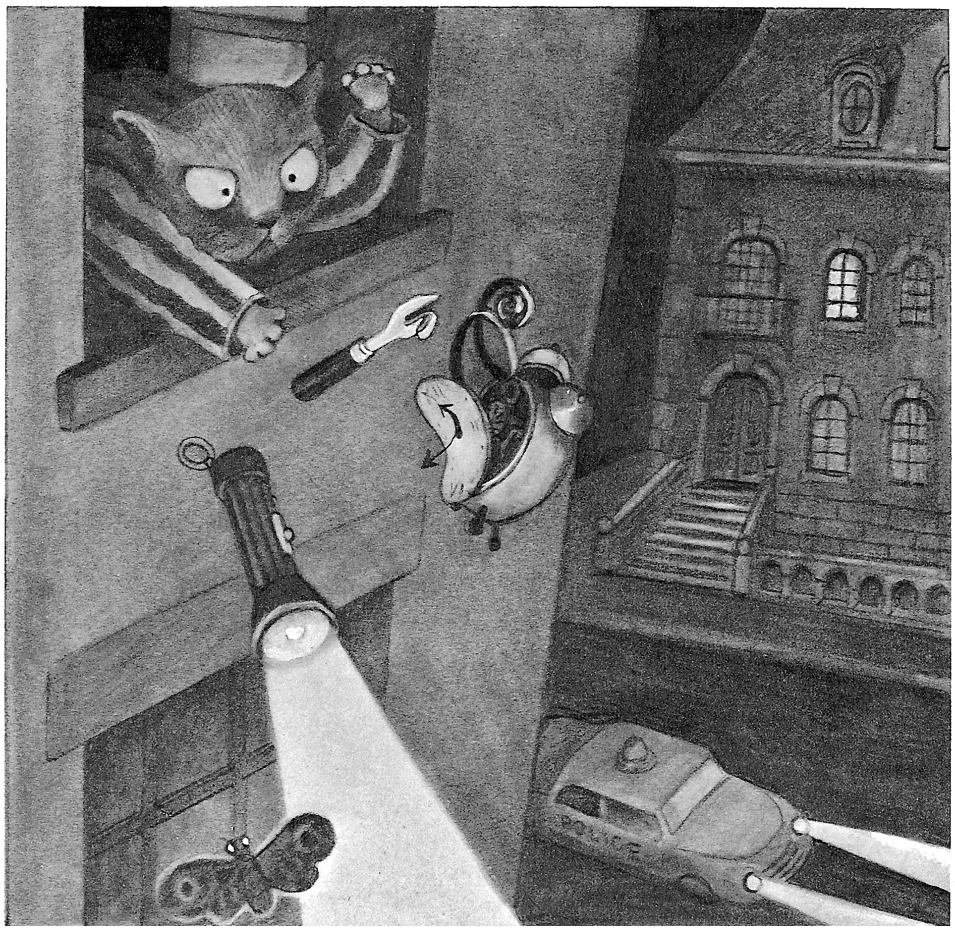

Furios, Toby a aruncat cutia goală a ceasului pe fereastră, cu tot cu lanternă și deschizătorul de conserve.
Proiectilele au zburat zdrăngănind șapte etaje și s-au izbit de asfalt.
„Asta să-i fie învățătură de minte“, a mârâit el.

Iar acum e dimineață și trebuie să se trezească.
Însă mama lui Toby, doamna Angora Gheruță, nu are nevoie de deșteptător.
Se trezește în fiecare zi nesmintit la aceeași oră, mai puțin duminica, când iau toți micul dejun în pat.
– Doamne sfinte, Toby încă doarme, zice ea. O să întârzie la micul dejun. Mai bine merg să-mi trezesc sufletelul!
Intră ușurel în camera fiului pe vârful labelor.
– E vremea să te trezești, îi șoptește mama Gheruță.
Toby n-o aude.
În visul lui tocmai punea laba pe un șoarece purpuriu prins la ananghie între două torturi aniversare.
– E vremea să te trezești, brotăcel dulce, îi strigă mama Gheruță și se apleacă să-și sărute mica ei rază de soare pe ureche.

E, ASTA chiar îl trezește pe Toby.
Toby urăște să fie pupat, iar să fii trezit dintr-un asemenea vis cu un pupic nu poate fi decât cel mai nesuferit lucru din lume. Scuipând și bombănind, sare din pat și se îndreaptă spre baie mormăind.